

บทนำ

ความเป็นมาของนักเขียน

บทนำครั้งที่หนึ่งนี้เป็นหัวข้อที่สำคัญที่สุดในหนังสือที่แต่งไว้ แต่ไม่ได้รับยกย่องว่า เป็นหนังสือที่แต่งด้วยมีสานวนโวหารไฟเราะจีบีฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทนำครั้งที่หนึ่งนี้เรื่อง "อิเหนา" ได้รับการคัดลอกจากวรรณคดีสมัยโบราณที่เป็นยอดแห่งบทนำครั้งที่หนึ่ง

ระหว่างที่เรียนในระดับประถมศึกษา ผู้เขียนเคยอ่านบทนำครั้งที่หนึ่งนี้ เรื่องอิเหนาและรามเกียรติ ในครั้งนั้นสิ่งที่คิดใจไว้แก่เนื้อเรื่อง ซึ่งให้ความเพลิดเพลินเป็นอย่างยิ่ง ภายหลัง เมื่อหันกลับมาอ่านวรรณคดีที่สอง 亦เรื่องอิกรัง หนึ่งขณะที่เรียนในระดับอุดมศึกษา ผู้เขียนคิดพบว่าแท้จริงแล้ว คุณค่าของวรรณคดีคงกล่าวอยู่ที่สานวนโวหารอันไฟเราะคมคาย ได้ความหมายบริบูรณ์มากใช้อยู่ท่อรถรัสรถ้านเนื้อหาเพียงอย่างเดียวไม่

ถ้ายเห็นนี้ ผู้เขียนจึงมุ่งมาพิจารณาสานวนโวหารที่ปรากฏในบทนำครั้งที่หนึ่ง อิเหนาและรามเกียรติโดยเฉพาะ และพิจารณาความเปรียบ เป็นกล่าวว่าที่ใช้มากในบทนำ คั้งกล่าว หงษ์ เป็นวิธีการสร้างจินตภาพที่สำคัญโดยใช้คำน้อย กระตือรือก แต่กินความมาก นอกจากนี้ยังมีไก่มีไก่ศึกษา เรื่องนี้โดยละเอียดมาก่อน อีกประการหนึ่งแม้ว่าความเปรียบในบทนำครั้งที่หนึ่งนี้จะมีความลึกซึ้งมาก เช่นเพียงไรก็ตาม แต่ก็มีความลึกซึ้งเช่นเดียวกันเพียงเท่านั้น สำหรับคนรุ่นหลังที่ขาดความเข้าใจวัฒนธรรม ตลอดจนแนวคิดของคนรุ่นก่อน ผู้เขียนมีความสนใจในเรื่องนี้ และเห็นสมควรที่จะรวบรวมความเปรียบจากบทนำครั้งที่หนึ่ง เรื่องมาศึกษาในด้านความหมาย ทางท่านของเขียน ความคิดในการเปรียบเทียบ ตลอดจนคุณค่าของความเปรียบซึ่ง เป็นหัวใจสำคัญของวรรณคดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาว่า กว่าใช้ความเปรียบในลักษณะใด ก ความเปรียบดังกล่าวสอดคล้องกับเหตุการณ์ในเรื่อง และมีผลอย่างไรต่อพราชนิพนธ์ หังนี้เพื่อสรุปหาแนวคิดของ กว่า ตลอดจนลักษณะร่วมและลักษณะแตกต่างระหว่างทั้งสองครั้งในทั้ง ๒ เรื่องในการใช้ความเปรียบ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยถือเอาบทะคลรในพระราชบัญญัติรัชกาลที่ ๒ เรื่อง ชิงหนา ฉบับโโรงพิมพ์ครุสภาก พิมพ์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๙ และบทะคลรในพระราชบัญญัติรัชกาลที่ ๒ เรื่องรามเกียรติ ชั่งกรมศิลป์การอนุญาตให้ศิลป์ปานรรถาครพิมพ์จำนวน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นหลักในการวิจัย โดยมุ่งศึกษาความเปรียบใน ๔ ลักษณะคือ ความเปรียบที่แสดงว่า

สิ่งหนึ่ง "เหมือน" อีกสิ่งหนึ่ง

สิ่งหนึ่ง "เป็น" อีกสิ่งหนึ่ง

สิ่งหนึ่ง "เหนือกว่า" อีกสิ่งหนึ่ง

และสำนวนเปรียบโดยนัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมิได้ใช้ทฤษฎีใดโดยเฉพาะ หากแต่พิจารณาตามมาใช้ เท่าที่เห็นควร กล่าวคือ มุ่งพิจารณาความหมายของการใช้ความเปรียบ เป็นสำคัญ โดยพิจารณาถึงความหมายของความเปรียบดังกล่าวประกอบกับเหตุการณ์ในเรื่อง นอกราชนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาวรรณคดี เรื่องอื่นที่เห็นว่า เกี่ยวข้องและมีประโยชน์ต่อการเขียนวิทยานิพนธ์

สมมติฐาน

ความเปรียบเทียบทักษิณที่ห้าในหลักการในพระราชบัญญัตินี้ ๒ มีคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์และเป็นผลให้หลักการดังกล่าวถูกปฏิบัติ เป็นงานออมตะ ซึ่งเป็นที่รู้จักแพร่หลายทราบเท่าทุกวันนี้

วิธีกำเนิดการวิจัย

๑. ศึกษาหลักการในพระราชบัญญัตินี้ ๒ โดยละเอียดเพื่อบรยักษาและเด่นมาพิจารณา

๒. ศึกษาแนวการวิจารณ์วรรณคดี

๓. กำหนดหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ เสนอพิจารณา

๔. รวมรวมความเปรียบจากหลักการในพระราชบัญญัตินี้ ๒ เรื่องวิเนาและรูปแบบเบื้องต้น

๕. วิเคราะห์ความเปรียบ เรียนเรียงผลการวิจัยแล้วนำเสนอเป็นบทที่ ๑

๖. สรุปผลการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

๑. ทราบกลไกวิธีการเสนอ เนื้อหาของความเปรียบตลอดจนแนวคิดและจินตนาการของตัว

๒. ชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของบทพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับความเชี่ยวชาญและฐานที่มีคุณค่าของวรรณคดีทั้ง ๒ เรื่องอย่างละเอียดลึกซึ้งและกว้างขวางยิ่งขึ้น

๓. สามารถสรุปถล咽และร่วมแสดงถึงแนวทางที่แตกต่างกันของการใช้ความเปรียบระหว่างหลักการในทั้ง ๒ เรื่อง

๔. เป็นแนวทางที่จะศึกษางานพระราชบัญญัติเรื่องอื่น ๆ และผลงานของกวีท่านอื่นๆ ต่อไป